

СОЦИАЛИСТИЧЕСКА ТРИБУНА

Един брой
1
лв.

Седмичен орган на Окр. Комитетът на Социалдемократическият организационен
ВАРНЕНСКИ ОКРЪГЪТ.

Един брой
1
лв.

Народен Университет — Варна.

УСТРОЙВА

във театър „ЛАДА“ (бивши Ранков)

вторник 31 тог, 9 часа вечерта

КОНЦЕРТНА

БОТЕВА ВЕЧЕРЬ

Съ участието на артистични и музикални сили. Вземат участие и флотския оркестър и мъжеския хор. — Билетите ще се продават въ касата на театъра от поведѣлникъ.

Комитета на Нар Университетъ.

Разтурване на общината и дѣлата на Комунистите.

Поради намѣненето закона за адвокатитъ и други причини, повече партизански, частъ отъ общ. събѣтници си подадоха оставката, като казваха: „По такъв начинъ близко полонината отъ първоначално избрания общ. събѣтници бѣха замѣнени съ подгласници.

Нѣколко пѣти се водиха пазарѣци съ буржуазнитъ партии за състава на бѣдѣщото управление, но не можеха да се споразумѣятъ, защото всички изхождаха отъ тѣсно егоистично гледище: всѣка една отъ тѣхъ искаше да има по-голяма частъ отъ властѣта за да може да настанѣ на общ. трапеза по-вече оной хора. Та нали за това много отъ тѣхнитъ хора бѣха станали комунисти!

Дже най-крайнитъ „революционери“ се съблѣзиха въ краткото си властование и какви ли не щещъ аферѣ и аферки: трика, пострѣйки, доставки и пр. пр. Въ този ли замтежъ, напѣтитъ бурж. партии, като не се споразумѣха не си дадоха всички оставките. Само двама събѣтници трѣбаше да дадатъ оставките си за да имаме на лице условията на закона за разтурване на сѣбѣта. Земедѣлцитъ нѣмаха нужда отъ цѣлата буржуазна оппозиция въ сѣбѣта. Тукъ именно изподоуваха момента националнъ либералитъ. Земедѣлцитъ имъ обѣщаватъ въ бѣдѣщата 3 членна комисиона едно мѣсто и общината е разтурена. Твърдѣ характерно за

„отечество опасителитъ“ либерализмъ, но още по характерно за „народо-властнитъ“ земедѣлци. Каква мила картина! Въ самото разтурване, по-тоя начинъ на комунистич. общински събѣтъ, нѣма нищо неважно. Разбира се, едно истинско народо-властническо правителство не може да игнорира съотношението на силитъ, то трѣбаше да турѣ въ 3 членната комисиона хора, които дѣйствително иматъ връзки и довърпѣно на гражданството. Но... такава е теорията, а дѣйствителността е друга. Но не е това най-лошото. 3-членната комисиона ще управлява до новия изборъ, който ще трѣба да стане въ най-скоро време, а такъвъ нѣмъ ще имаме, съгласно закона най-рано прѣвъ, есенята.

Въпросътъ, който се поставя е: *наистина ли стадна общественна необходимостъ, да сѣзватъ отъ сѣдѣщата на нашата община главнитъ дѣйствителни лица — комунистич. и да бѣдатъ замѣнени съ други.*

На този въпросъ може да се отговори и съ да и съ не.

Комунистич. дадоха на властъ въ името на много обѣщания прѣвъ работническото и главно прѣвъ маломогнитъ маси отъ крайнитъ квартали. Въ своитъ прѣдизборни агитации тѣ обѣщаваша такъвъ заемъ рай, който бѣше по съблѣзливостта отъ неговения на религитъ.

Да не говоримъ за безграничната демагогия на малки и гоѣми тѣхни агитатори за прословутата конфискация на прѣдметитъ отъ първа необходимостъ, за радикално разтурѣние на жилищния въпросъ пакъ чрѣвъ спасителната конфискация.

Въ другитъ области прѣхрана, благоустройство, хигиена, училища — тѣ бѣха най-щедри въ *надаванетоъ* прѣвъ, въ и сѣбѣ изборитъ. Съ една дума максималната програма на социализма и комунизъмъ прѣше да бѣде приложена, ако всѣмѣха въ свои рѣцѣ „комуната“ На „маломогнитъ“, „подпролетаритъ“ и „пролетаритъ“ въобще на всички ачуци и жажущи правди се отдаваше рѣдкия случай да взематъ своето участие въ своитъ собствени рѣцѣ. То имъ се поднасяше на тенсия. Каквото пътъ да казватъ тѣнитъ, но истината е, че тѣ агитираха въ името на максималната програма. Разбира се, имаше въ тѣхнитъ редове хора съ честна мисль, които сами не върваха, че то-я е възможно и послѣдователи на „чиститъ“ комунизъмъ се отказваха отъ работата въ общинитъ и въ парламента — послѣдователи на принципъ: „или всѣчко, или нищо.“ Това сѣ антипарламентариститъ „некрети.“ На тѣхъ не плетѣмъ вѣнци за похада. Тѣ сѣ лоши противници. А лажонитъ комунисти въ болшинството си сами не върваха въ това що говорѣха. Тѣ бѣха типични демагози.

И така, тѣнитъ въ общинската си дѣйностъ, станаха по-широки отъ насъ, безъ сами да подозиратъ това.

Така тѣ въ общината работѣха на почвата на реформитъ, които сѣ възможни въ рамкитъ на капиталистическия строй.

Всички тези реформи цялата общинскост на несиония жетѣтъ днесъ на маситъ. Но не имѣха коренното прѣустройство на обществото.

Но да видимъ въ сѣжностъ какво ни дадоха.

Въ областта на прѣхраната. Въитѣ еитнъ хлѣбъ, дадоха — безарамѣ и мръсна борба противъ нашата кооперативна фурна, която пекарваше по-хубавъ и добротѣственъ хлѣбъ отъ общинскитъ, които въ стѣпанисовани отъ некадѣтрници, даваха и доносачествъ хлѣбъ и загуба за общината.

Благоустройство. Не прѣдприеха пострѣането нито на една улица въ крайнитъ квартали. Не пострѣиха ни едно жилище за бѣднитъ. Но въ замѣна на това, дадоха на града видъ на панаиръ съ многобройнитъ си баракѣ, въ които наогнаваха все отборъ вѣрни тѣхни хора. Разграбиха се много

общински мѣста отъ тѣхнитъ „маломогитъ“ и „подпролетаритъ“ които пострѣиха нехигиенични кашурки.

Електричество, водопроводи, канализация — нѣда. Остана всечко въ положението, което го свариха.

Училищно дѣло. Въитѣ безплатни пособия, храна, облекло и др. за бѣднитъ ученици, имѣто пострѣяване на училищни помѣщения въ крайнитъ квартали, дадоха... трико, много много, се разгѣсна... отъ Г-жата на п. Кметѣ дори чакъ до реализирания актъ...

Хигиена. Нула.

Бюджета бѣше идеално съгѣтанъ — нитога да не се реализира.

Бюджетъ-за агитация само. Най-сѣжѣственото, което тѣ навѣршиха въ „Комуната“ — то е, че назначиха на всички служби все свои хора, гоѣма частъ отъ които бѣха неподходящи за работата, които имъ бѣха даѣни. Създадоха и маса „силенкурѣ служби“ за охраняване на своитъ партизани, които, овазѣ богу, не липсваха — пришецѣ отъ буржуазнитъ котерии. Войската тази армия, обаче, бѣше всекога готова да участвува съ сѣмѣйствата си въ тѣхнитъ „акции“ — манифѣстации, събрания. Този калабѣтъкъ се отплащаше...

Комунистич. ако бѣха хора на творчеството и реализма, биха могли съ една планомерна общинска политика да създѣдѣтъ много за маситъ, но нищо не дадоха.

Въ всички области на своята общинска дѣйностъ, гдѣто тѣ можѣха да работятъ само на почвата на *възможното*, личѣ пѣтата на случайностъ, безсистемностъ, некадѣтрностъ, а нѣкадѣт и просто прѣстѣжностъ. Защото тѣ бѣха раздѣсени въ своитъ схващания: едно схващане за „революцията“, което, его на тропа на вратата и нецѣлѣствеността отъ „дрѣбнитъ“ придобивки, които развратѣватъ „революционното“ съзнание на маситъ, и другото схващане, което дигуваше жестока реалностъ, която ги тикаше къмъ реформи. При тази раздѣвеностъ, естествено е, че никакво творчество не е възможно. Тѣ компрометираха социализма; тѣ не дадоха нищо отъ значение за облекчение несионното положение на маситъ. Ако прибавитѣ и факта, че въ тѣхната орѣда имаше доста внушително число отъ хора дошли само за свои лични имѣтки, и да изподоуваатъ властѣта въ комуната ще имате още една харак-

терна особенност на тяхното управление — котеиността.

Затова наистина комунистите тръбваше да си отидат. Но съвхо от сцената не поради това, че бяха смъкнати от масите, тй тръбваше, тй щяха да бъдат смъкнати, ако властта не беше прибрала. Разочароването на масите, които бяха набрали комунистите, беше почнало да се проявява. Замити гори, които се обличаха не се дадоха и онова което можеше да се даде и то даже не се даде. Развалята и корупцията у тях беше дала своите отрицателни резултати в тяхната организация, вече това се чувствуваше и имаше едно глухо роптание против вождовете. Недоволствието много и за партията имъ наставаша не хубави дни. И ето, разтурянето на общината, стана за тях един добър паход от неблагоприятното имъ положение.

Това петимко се посрещна с обличение от страна на вождовете. Комунистите тръбваше да останат в общината за да се окончателно компрометират в съзнанието на ония, чийто гласове тй взеха съдемогатия и съдежа. А сега тй се напояваха слясина, защото ще имат още безверие да се представят за „мъченици“.

Народния ни Университет.

На 22 и 23 т. м. др. Асфъ Цанковъ от София, държа въ града ни от името на Народния университет при нашата организация два извънредно интересни конференции. Първата на тема: възможност ли е мира въ Европа и втория — държава и личност. Мъето не ни позволява да дадем единствено отзивъ за цънитъ, дълбоко научни мисли, които др. Цанковъ разви прѣдъ отбраната аудитория, която го слушаше съ напрегнато внимание. Съ дълбока ерудиция, въоръженъ съ диалектически методъ на Марксизма др. Цанковъ анализираше редъ обятия отъ миналото и настоящето на човѣчеството даде ни картината на бъдещето: Мирътъ е възможенъ само при едно социалистическо устройство на свѣта, което става и ще стане по силата на яко помощнически закони, тогава ще имаме истинска свободна личностъ, която ще бъде въ хармония съ социал. държава. Последната не ще бъде тормозъ за развитието на духовни сили на личността, а напротивъ социалистическата държава ще укрепи още повече човѣшкия духъ за да хвърти къмъ нови простори на щастие.

Вторият Народния Университетъ ще издаде въ откъдни брошурки дѣтѣ лекции на др. Цанковъ, които бидоха стенографирани.

Четете в. Соц. Трибуна и в. Народъ.

Христо Ботеву.

(По случай 45 годишния му юбилей).

Тожко, брате, се жабе
Между глупци неразбрава...

Ние можемъ само да се опишаме отъ него, отъ неговия духъ, отъ неговото ежестоко чувство, отъ неговата всеобемща мисль. И така да го разбираме. Ние можемъ да го славимъ само по истиници и така да се приобщимъ съ него, така да бъде достъпенъ той за насъ. Иначе, аския опитъ чрезъ суха анализъ да се стигне до дълбината на неговата сложна и велика душа, ще бъде само празно резонорство, досадна спекула на мисльта, която ще принежи вмѣсто да възбуди. Гениитъ се възприематъ, не се обясняватъ. Толкова е той великъ и недостъпенъ за насъ. Билъ е и, изглежда, ще бъде той, великиятъ Ботевъ!

Роденъ въ недрата на Балкана, закръменъ и отрасълъ въ него, той стана великъ като него, буренъ като него, загадъченъ и тайственъ като него. Ботевъ и Балканътъ — двата символа на България, мощта на нейната природа и силата на нейния духъ. Отнемете Балкана отъ българската природа и тя постане, мажнете Ботевъ отъ българската мисль и тя ще издръбне. Ту тихъ, ту милъ, ту тъженъ, ту гордъ, ту буренъ, ту страшенъ — туй е Балканътъ, туй е Ботевата душа. Познайте Балкана, ще познаете тая душата на съвременари.

Въ члѣт, въ всички малости минава
Кръвта се едно въ жила влива...

Началото на Край.

Тъснияцината у насъ е въ своя разгрозъ. Ние отдавна прѣричаме това и въ едно само сме се згъали: никога не мислѣхме, че той край ще настъпи тѣй скоро. Причинитъ за това сж много. Ето ги:

Ако цете и чисто физически, защото всеко надувание, неминуемо ще трѣбва да лойде до своя логиченъ край на прѣрѣзнение — прѣзоваето. Това е толкова по върно изобзхо за нашия младъ, неразвиетъ общественно-политически животъ, дѣто политиката на партиянтъ е политика на настроената, вмѣсто да бъде такава на идентъ и социалната правда.

Тъснияшката, „комунистическата“ партия е нѣмава никога нищо общо съ непосредствени общественъ животъ. Ти винаги е била далечъ и много далечъ отъ неговитъ реални нужди и се е зугала въ мрака и мракъ е търпѣла, за да проявява своето съществование. Това става сега особено ясно, когато за тѣхъ е настѣпилъ вече началото на края. На тъснияшката партия вече не може да се гледа друго яче, освѣтъ като на дѣлничина, като партия, въ която лична абсолютна сериозностъ.

„Комунистическата“ партия живѣе и възпитавъ своитъ хора подъ настроеното и убѣждението, че днесъ, утрѣ социалната революция ще се разрази и отвѣднѣжъ ще дойде рая на земята. Между това психологическо настроение и реалния нашъ животъ личаваше всека логичностъ и тѣ не се постараха да разбератъ това. Тѣ стрѣмѣа се нсуенаха да служатъ на тая утрѣшна революция и понеже тя ще бъде утрѣ, тѣ не подбраха срѣдетата въ своитъ дѣйствиа: демагогстваха най вулганно, заплашаха съ убийства и бѣснѣжи, отрицааха всичко хори и такива цѣнности на днешния общественъ животъ, безъ които и тѣ не биха могли да съществуватъ като партия. Това вратоломъно изсечение ги доведе до абсурдъ за самитъ тѣхъ, плодотѣтъ, на които тѣ сега обираатъ.

Тъснияцинтъ въ своята лудостъ и панагалнична отръжката демократизма и парламентаризма, за да се отръкатъ по такъвъ начинъ и като добри общественици и като марксистъ. Маркст, великиятъ учителъ и теоритикъ на социалното развитие не ни учи така. Вдохитъ на човѣшкото развитие не могатъ да се отръкатъ и рушатъ: тѣ се замѣтятъ съ нови, надъ тяхната материялна и духовна култура се гради и съживява новото. Надъ материялната и духовна култура на измѣлото онова пѣснь буржуазно общество, социализма е повикавъ да съгради новото общество. Вечикъ цѣнности, резултатъ на въковното творчество на човѣшкия гений, ние ще наслѣдимъ и ще съградимъ бъдещия човѣшки отрой.

Такива цѣнности, като парламентаризма и демократизма отъ духовната и общественна култура на човѣчеството, ние ще взомемъ и доразвитъ въ нашето ново общество ще ги направимъ истински крѣпители и гарантѣ на бъдещия свободенъ и независимъ човѣкъ! За това сме ние социалдемократи!

Тъснияцината у насъ си бѣ затворила очитъ за нашата дѣйствителностъ и бѣ станала агентъ на чужди интереси въ собствената си страна. Болшевиизма въ Русия, който е въ туй нещастно положение, че има държавната властъ въ ръцѣтъ си, въ изпълнение на своята империалистична политика, търси агенти на всѣкъдъ. И той ги намираще и то прѣимуществено въ ориенталскитъ клено развити страни, които тѣхъ, нѣмъ пакъ бѣха недоволни отъ европѣския съгласенски империализмъ и чрѣвъ болшевиизма творятъ своята национална политика. Така болшевиизма намираще за свои агенти Кемалъ и Енверъ, а въ България нашитъ „комунисти.“ Но болшевиизма въ Русия не върви и дълбокоото наше и на социалистическа Европа убѣждение е, че нѣма да трѣгне. Това разбира се не може да не се огрази на плащанитъ имъ агентства въ чужбина и тѣ

ще трѣбва да патчанатъ като сѣпупени мѣхури. Въ такова положение на безмѣтна сж и нашата „комунистѣ“ — тѣ импузатъ сили за надувание вече нѣматъ, и надутото ще трѣбва да се прѣсече.

Въ подробностъ на своята шовинистична политика, за възпитание на работническото и маситъ, тѣ само отрицателности донесоха. Работническото навѣрталще се въ тѣхнитъ редове, тѣ луменишонаха, маситъ разглеваха, а у интелегенцията у биваха елементарното достойнство и революционенъ темпераментъ. Но здравото, неоповареното, честното се вече упомня и бързо ще нахвърли своето мѣсто, случайното ще иде и отина вече да търси другъ „валѣтъ“, а разбурменото ще отиде при некротитъ — естествена кончина на българската тѣсниящина.

Атентата въ София.

Цѣлата страна е грозно потресена отъ отвратителното злодѣяние извършено отъ тъмна личностъ. Първия въпросъ, който всеки се задава е: чие е дѣло атентата?

Дали е това дѣло на откъдни личностъ, или на политическа група. Има наклонъ да върватъ, че това е дѣло на ония политически партия, която бѣше се закачилъ съ окръжко, че почна не легална си дѣйностъ — комуни. партия Ний, обаче, мислѣмъ, че „който е хвали, не пали“. Комунистѣтъ отъ това прокламиране на своята не легална дѣйностъ приличатъ на ония бабантигъ, който като заявлява че може да убие нѣкого, павалитъ революера и се провикналъ „дръжте ме, че ще грѣмна!“ На правдоподобното тука при този атентатъ да се прѣдполага — чие се възпояваха други, които иматъ нужда отъ подобни жестове — „уховатъ оня, който заяви, че щѣ да грѣмъ!“... Неудобно е сега да се пише повече на тая тема. То ва явление въ нашия политически животъ ни показва, че настѣпатъ врѣмена на тежки изпитания, и чѣ потиснената демокрация въ страна та трѣбва да бъде на прѣчи!

До партийнитъ
Организации и групи въ
Варненски Окрѣжъ.

Другари,

Окрѣжния комитетъ като въ прѣлъ видъ, че конгресътъ и кооперациитъ е опрѣдѣленъ да стане на 9, 10, и 11 юни и чѣтъкомъ отъ другаритъ, които щѣ рефериратъ на Окр. Сбирка, опрѣдѣлена въ миналия брой на вѣстника за 12 юни, че взематъ участие въ кооперативния конгресъ, рѣши да отложи Окр. Сбирка за 19 с. м., за което моли въ шето удобрѣние.

гр. Варна, 24 V 1921 год.

Съ друг. поздравъ:
Окрѣжния Комитетъ

Грудовата повинност и комунизмът.

Няма общинско управление на което политиката в толкова кратко време да е фавориза по всички линии както на нашите случайни общинари, които по всички въпроси, вършат тъкмо обратното на онова за което си драха гърлата, до като немаят и вземат гласът на работничеството.

Знайтъ се фалшивитъ имъ и демагогски бюджети. Безобразното раздаване на хлбнитъ купони; ако ли комунизмът или близакъ на „железниятъ“ независимост отъ материалното ти състояние, ще имашъ купонъ, иначе ще имашъ единъ отъ епитетитъ „контра-революционеръ“, „продажникъ“ или „буржуазно-оръжие“ които амбето купонъ се раздаваха отъ новопокръстенитъ комунисти, почувствахъ се еж-власт. Има ли нужда да се приказва какъ се раздаваха: дървата, климори и всячки продукти, които общината раздаваше, а нѣкои и още раздава? Кой не е видялъ хайлаалката на одвоинитъ общински случаи — въжакнитъ игрални карти и таблѣ по кафезетата а вжтрѣшитъ четейки вѣстници по маситъ и събирайки помощи на всевъзможни партизански фондове отъ гражданитъ които отиватъ за услуги въ общината? какъ става истиянаването чиновници, служащи и работници въ общината, по единствения планъ, да о комунисти, и щомъ е такъвъ той притежава способността на всѣка работа.

Всичко това ако се вършише отъ другъ общински съставъ само на една четвъртъ, комунизмътъ биха правили не всѣки денъ а всѣки часъ протести и митинги, но при едно условие разбира се, ако е минигъръ на вжтрѣшнитъ работи „кръволака“ Пастуховъ, защото при земолѣжитъ нѣкако е неудобно... Но думата имъ бѣше за трудовата повинност. Както всичко друго, така и съ немъ се прави най-долна партизанщина. Ако е отъ нашитъ же му се намбри работа колкото за форма: писаръ, рапортъ, а въ краенъ случай въ морската градина или разсалника, гдѣто сутринъ за 1—2 часа и слѣдъ обѣдъ 1—2 се смѣта за два дни, та чиститъ „революционеръ“ да си отбѣгатъ тебобата безъ да си напуснатъ голѣмата работа. Нѣщо повече, има свѣдѣния, че се използватъ трудоваци за събиране данѣкъ и помощи за покупка на новия имъ клубъ. Това не само е нечестно и неморално но е дѣло прѣстѣпление. Но за комунизмъ има ли честъ, моралъ и прѣстѣпление всичко за тѣхъ е позволено: дѣла-та оправдава ерѣдвотата.

Отъ друга страна тия умници, „ващитници“ на работничитъ и маломогатитъ не можахъ да направятъ и това малко, което буржуазия съвѣтъ на София направя като подкрѣпа на бѣдитъ трудоваци и като улеснение на работничитъ за първото отпуса по 1—2

хлба на нуждащитъ а за второто рѣшава всѣки трудовакъ да работи въ собствения си кварталъ. Това е голѣмо улеснение за работничитъ на и всѣки ще чувства че работи за задоволяване на собственихъ си нужди Въ Варна и въ това отношение се върши голѣма демагогия и партизанщина; — гражданитъ отъ крайнитъ махали се прататъ на работа чакъ въ „Полверджика“ което ще имъ отнеме за пѣтъ повече отъ 4 часа за отиване и връщане и само пѣтъ ще ги прѣмори. Нима не можеше за тамъ да се прататъ, ако е толкова необходимо, трудоваци живущи въ „Сесъ севмествъ“, за които пѣтъ ще се съкрати на половина? Нима и за тия дребни работи никому не дожда на ума, на тѣхъ претенциознитъ за умностъ и съобразителностъ комунарни ръководители?

Всичко това заслужава по сериозното внимание на работничитъ, върме е вече не да се слуша какво се приказва, а какво се върши. „Комунари“ съ нищо не може се оправда гдѣто остави бѣдитъ трудоваци безъ подкрѣпа; тѣ за всичко си омиватъ ръцѣтъ като Пилатъ; — Министерството не отвърдило рѣшението — това не намалява вината на комунаритъ, тѣ трѣбва да знаатъ да взематъ рѣшения не за демагогия а за истинска подкрѣпа на бѣдитъ трудоваци. Но това тѣ нѣкога не ох желязи, — всѣкого прословутитъ тезисъ не имъ позволяватъ да вършатъ положителна работа на и тѣхната теория имъ казва, че правитѣлството и тѣхнитъ умове ще направятъ революцията и ще докаратъ блаженното царство.

Работникъ — Трудовакъ.

ХРОНИКА

Единъ партиенъ другаръ, който не иска да му съобщаваме името, възхитенъ отъ нашата смѣло-стъ и инициатива, въ тия трина врѣмена, да издаваме социалистически вѣстникъ, подари на редакцията на нашата Социалистическа Трибуна, 120 килограма печатарска хартия, отъ същата на която печатаме днешния брой на вѣстника. Въ честъ на щедрия дарителъ той брой издаваме десетъ.

Редакцията е трогната отъ тоя жестъ на другаря и му най сърдечно публично благодари.

Насроченитъ за втори пѣтъ на 29 т. м. набори за училищия на-стоятели ох наново отсрочени, вѣроятно чакъ за есента.

Абонирайтъ се за сп. „Социалдемократъ“. Купете си юбилейния Ботевъ листъ.

На 5 юний, 10 ч. пр. обѣдъ въ театръ Ранковъ ще се състои третия конференсъ на Народния Университетъ. Ще говори народния прѣдставителъ др. Д-ръ П. Диндровъ на твърдѣ интересната тема „Демокрация, социализмъ и бошевизмъ“. На същата тема Д-ръ Джидровъ говори въ София.

Голѣма литературно-музикална вечеринка съ подобрани номера, изпълнени отъ музиканти и артистични сили, ще даде на 31 т. м. въ театръ Ранковъ Народния Университетъ при Вар. Раб. Социалемъ. Организация, по случай 45 години отъ смъртта на Христо Ботева.

Вслѣдствие на подаване оставки, въ общота биде разтурена Варненската комуна и замѣнена съ тричленна комисия състояща се отъ: 1-а Пекаревъ прѣдседателъ и членове: пѣж. Ил. Христовъ и Д-ръ Вочевъ, отъ които първитъ двама землѣдѣлци, а послѣдния националъ-либералъ. Разбира се никаква революция не стана при тия промѣна: „Страшнитъ“ комунисти мирно и тихо напуснаха мекитъ и удобни ъмкети кресла. Новитъ на бори биде насрочени за 2 октомврий.

Слѣдъ бомбени атенатъ извършенъ на „Кирилъ и Методи“, върху дѣлата въ София, гражданството, като не е могло да зловитъ атенатора, се е отнавило къмъ клубовѣтъ на комунизмътъ при Шеренки Моетъ и ул. „Кирилъ и Методи“ и въ простѣта си е подпалило и изгорило до основни първи, а втория е разрушенъ. Не знаемъ до колко гражданството е имало основание да търси възмездие за извършеното безумно и безовѣчно прѣстѣпление, отъ комунизмътъ по тия послѣствия, съ постоянитъ си викнитъ съ революция и несправна борба въ което, впрочемъ ние не вѣрваме, принудиха гражданството да търси азъ всѣко прѣстѣпление комунистиче-ски актъ.

Куче, което не знае да лае, само докарва вѣлка въ кошарата.

Същата вечеръ, когато „комунари“ биде разтурена, въ електр. отдѣление (пож. к-да) е избухналъ пожаръ, който е унищожилъ частъ отъ архивата. Каваятъ, че пожара билъ уминенъ, за да се прикрие нѣщо. Има си частъ до тамъ да еж стигнали нашитъ комунисти!

Една голѣма частъ отъ чиновничитъ въ Вар. община съ облекчение посрѣщнаха изгонването на комунизмътъ отъ управлението тамъ, защото съ това свисаятъ по нѣколко десетки лева на мѣсецъ, които еж бивали принудени да плащатъ, за да запозятъ мѣстата си като чиновници, на комунистическата организация въ видъ на абонаменти за вѣстници, голеки взноски, данѣци за купуване хана и пр.

Нека тричленната общинска комисиия прѣвѣри, дали комунизмътъ, който по нѣколко дни прѣтъ, осемната отъ както заеха общината, заемана „Заха Съединение“, за публичия събрания. вечеринки, сѣнки и пр. еж плащали сирѣбшени наемъ за това „Заха Съединение“ бѣше обрната на тѣлеснишки клубъ и почти никому другиму не биваше давана.

Единъ „дѣлъ“ комунизмътъ описанъ въ брой 29 на още по „дѣлата“, „Искра“ съдѣлила просто неагротитъ, но вървѣтъ фактъ:

„Събиратъ се тѣснѣнитъ на партиейно събрание въ тавана, за да разискватъ какъ „по-бѣлѣканъ“ да отиразнуватъ продадената манифестация

Въ това врѣме (пусто зѣло) при-стѣта жандармерия, отсѣдѣще се отъ 30 чѣловѣка. Поканена събранията да се развѣдѣ.

И знаете ли какво чудо на чюдесата стана?

Този „босенъ“ партиенъ авангардъ отъ 240 чѣла подъ подлѣтелството на кокавитъ мажарини: Авр. Яковъ, П. Житаровъ и др. отъ страхъ жѣлобси, бѣлава да остане до сутринта въ клубъ. Но, чудо, тѣзи 200 души „революционери“ пѣла пощъ свиха въ тавана на клуба съ шинѣта въ рѣцѣ за мажа нѣжда!

Неагротитно, но фактъ.

„Рѣшителна борба“ водимъ... Това чудо е станало въ гр. Бургасъ.

За 24 т. м. нашитъ комунисти бѣха свикали публ. събрание въ зала „Съединение“, но не зѣнемъ защо, властѣта не разрѣшиха на оратора имъ да говори и тѣснѣнитъ, бѣтъ да направятъ революция, си разотипани.

Въ с. Козлуджа нашитъ другари еж спомогнали да се основа женска социалдемократъ група, която се причислява къмъ женския социалдем. съюзъ. Пожелаваме успѣхъ на другаритъ.

Отъ 1 септемврий, съгласно взетото рѣшение въ тавнодошната сесия на Търговската Казина, въ Варна ще се открие Више Търговско училище — Академия.

Оплаватъ ни се граждани, че водата въ чешмитъ въ трогна частъ на морската градина била сирѣна и завчера на правдѣна на Кирила и Методия дѣлатъ еж жадували. Нека се пусне водата.

Другаритъ партийни членовъ да побързватъ да изплатятъ членскитъ си взноски за до края на парт. година чрѣвъ другаря Пв Златарски, домакина на клуба, за да може б върме мѣстния комитетъ да прѣготви и прѣдѣлния годишния си отчетъ. Другаря Златарски се намира винаги въ клуба.

Излѣзълъ е бр. 1 на в. Стоворъ, органъ на обединенитъ народно-прогресивни въ града ни.

Печатница А. Тодоровъ — Варна.

ОПРЪДЪЛЕНИЕ

№ 1897

Варненският Окръжен Съд, въ разпоредително заседание на 8 май 1921 година въ състав: Приседателят чл. М. Маждраков, именов: Ев. Воденчаров с. к. Дим. Стойнов, при зам. прокурора: Киро Ненев и подсекретаря: Ив. Симеонов, слуша доложеното от члена: М. Маждраков част. гр. дело № 438/1921 введено по молбата на Георги Н. Надариев от гр. Варна, околия, за усъпоявяване на малолетната Еморфуза Коста Димитрова от гр. Варна.

ОПРЪДЪЛИ:

Допуска усъпоявяването на малолетната Еморфуза Коста Димитрова от гр. Варна, от Георги Н. Надариев от гр. Варна.

На първообразу подписаха: Приседателят чл. М. Маждраков, членове: Ев. Воденчаров и с. к. Д. Стойнов, подсекретаря: Ив. Симеонов.

Върно:

Приседател: П. Бянов.
Секретар: Г. Стойнов.

ШИВАЧНИЦА
"ЕЛЕГАНТЕНЪ КОСТЮМЪ"
на
СТОЯНЪ КУЮМДЖИЕВЪ
ул. Драгоман. № 21
Приготвява всички костюми по най-хедернатъ журналю.
Изработка чиста и бърза.

Провадийско Лозаро-Винарско Кооперативно Дружество "ГРОЗДЪ."

ПОКАНА

№ 123

гр. Провадия 16 Май 1921 год.

Поканват се кооперативните членове на Провад. Лозар. Винар. Коопер. "Гроздъ" да присъствуват на I общо годишно събрание въ гр. Провадия на 5 юни 1921 год. въ салона на Христо Ангеловъ въ 10 часа преди обяд.

Събраниято ще има следния дневен ред:

1) Докладъ на Управителния и Контролния Съвети и одобряване сметките и освобождаване от отговорност Управителния и Контролния Съвети и постоянното присъствие.

2) Удобрение дѣйствиата и рѣшенията на Управ. Съветъ по облагодѣяване на тази годишния лози и сметките по тѣхъ и склучения въ тази цѣль заемъ отъ Провад. Поща. Банка.

3) Опрѣдѣляне размѣра на сумата, до която кооперацията може да е задѣлжава, вида и размѣра на заемъ и размѣра на лихвитъ, който кооперацията ще плаща и взема на заемитъ.

4) Гласуване бюджета за 1921 година.

5) Разни въпроси.

6) Присъмане оставката на Управителния и Контролния Съвети и и бране, нови членове на Управителния и Контролния Съвети.

Въ случай, че съвраниято не се състои по непояване на 2/3 отъ членовете кооператори, то се отлага на следния недѣленъ день 12.VI. същото помѣщение и часъ и се счита законно независимо отъ брой на явилитъ членове.

Отъ Управителния Съветъ.

ИЗВЛЕЧЕНИЕ

Отъ Приходо-Разходния дневникъ на 31.XII 1920 год.
на Провад. Лозаро-Винар. Кооперация "ГРОЗДЪ."

ПРИХОДИ	СУМА		РАЗХОДИ	СУМА	
	лева	ст.		лева	ст.
Отъ 687 дѣла по 50 лв	34350	—	За гладки америк. лози	30000	—
" продажба на лози	55256	—	" облагородени лози	176160	—
" заеми	141610	—	" канцел. команд. и др.	9470	1
			" инвентарни вещи	1182	2
			" заплата на пост. персоналъ	3150	4
			" заплата на врѣм. персоналъ	4550	—
			" урѣднение наличностъ въ касата	703	7
	231216	—		231216	—

Касиеръ-Счетоводителъ: Владиславъ Мариновъ.

Контроленъ Съветъ: { Ст. С. Поповъ.
Ал. Панайотовъ.

БАЛАНСЪ

на 31 Декемврий 1920 год.

АКТИВЪ			ПАСИВЪ	
лева	ст.		лева	ст.
30000	—	Въ гладки америк. лози	Капиталъ въ 687 дѣла	34350
120904	—	" облагородени "	Кредитори	135610
1182	20	" Инвентаръ		
17170	10	" Длъжности		
703	70	" Наличностъ		
169960	—			169960

Касиеръ-Счетоводителъ: Вл. Мариновъ

Контроленъ Съветъ: { Ст. С. Поповъ.
Ал. Панайотовъ

ДОКЛАДЪ

На Провѣрителния Съветъ при Провадийската Лозарска Кооперация "ГРОЗДЪ" нѣмъ I-то общо годишно събрание.

Г-да Кооператори,

Съгласно закона за кооперативнитъ адружavanja и устава на кооперацията, прѣгледехме и профитрихме сметките на кооперацията за 1920: която започнала операциятъ си отъ 18 Ноемврий 1920 год. до 31 Декемврий сѣщата година и нафитрихме приподписаното отъ насъ извлеченіе отъ дневника и баланса на кооперацията редовно извлечени и вѣрни, и Ви прѣдставяме за одобряване и освобождаване отъ отговорност на управителния и контролния съветъ, за дѣлата нѣмъ прѣвъ отчетната 1920 гр. Провадия, 16 Май 1921 година.

Контроленъ Съветъ: { Стефанъ С. Поповъ.
Александръ Панайотовъ

САПУНЪ САПУНЪ „УМБРЕЛА“

ОТЪ АНГЛИЙСКАТА КЪЩА

J. Crossfield & Sons Ltd Warrington

Конкурира „СЪНЛАЙТЪ“ по качество

По цѣна ПО-ЕВТИНЪ 100 ЛВ. на каса

ДЪРЖИ КОЖАТА МЕКА и СВЪЖА

Каси 8, 10, 12 унции

ПРЕДСТАВИТЕЛИ ДЕПОЗИТОРИ:

САПУНДЖИЕВЪ & РАДЕВЪ — ВАРНА

САНТИМАЛИ — ДЕЦИМАЛИ

Децимална работилница

ДЖАМБАЗОВЪ & ХРИСТОВЪ

Булевардъ „Мария Луиза“, № 17 — Варна.

Изработва съвършено нови децимали и сантимали.

Поправя: децимали, сантимали, вѣзни кантари и драмове.

Въ работилницата ни има винаги готово изработени децимали и сантимали.

Земледѣлци! Не изпускайте случая

ЛЮБЕНЪ СТАНЧЕВЪ дългогодишенъ машинистъ по вършачки приежда да ремонтира всѣкаквъ видъ вършачки и метварни, като за сѣбѣ поставя и опитни машинисти подъ свой контролъ.

Адресъ: Л. Д. Станчевъ 18 линия № 25, Варна.